विराटेन तु मत्स्येन बल्यर्थं हेममालिना। कुञ्जराणां सहस्रे द्वे मत्तानां समुपाहृते।
पांशुराष्ट्राद्वसुदानो राजा षड्विंशतिं गजान्। अश्वानाञ्च सहस्रे द्वे राजन् काञ्चनमालिनां।
जवसत्त्वोपपन्नानां वयःस्थानां नराधिप। बलिञ्च कृत्स्नमादाय पाण्डवेभ्यो न्यवेदयत्। १८८
यज्ञसेनेन दासीनां सहस्राणि चतुर्द्दश। दासानामयुतञ्चैव सदाराणां विशाम्पते।
अददद्गजरत्नानां शतानि च बहूनि च। गजयुक्ता महाराज रथाः षड्विंशतिस्तथा।
राज्यञ्च कृत्स्नं पार्थेभ्यो यज्ञार्थं वै निवेदितं। वासुदेवोऽपि वार्ष्णेयो मानं कुर्व्वन् किरीटिनः।
अददद्गजमुख्यानां सहस्राणि चतुर्द्दश। आत्मा हि कृष्णः पार्थस्य कृष्णस्यात्मा धनञ्जयः।
यद्ब्रूयादर्ज्जुनः कृष्णं सर्व्वं कुर्य्यादसंशयं। कृष्णो धनञ्जयस्यार्थे स्वर्गलोकमपि त्यजेत्। १८९०
तथैव पार्थः कृष्णार्थे प्राणानपि परित्यजेत्। सुरभींश्चन्दनरसान् हेमकुम्भसमाश्रितान्।
मलयाद्दर्दुराच्चैव चन्दनागुरुसञ्चयान्। मणिरत्नानि भास्वन्ति काञ्चनं सूक्ष्मवस्त्रकं।
चोलपाण्ड्यावपि द्वारं न लेभाते ह्युपस्थितौ। समुद्रसारं वैदूर्य्यं मुक्तासंघांस्तथैव च।
शतशश्च कुथास्तत्र सिंहलाः समुपाहरन्। संवृतामणिचोरैस्तु श्यामास्ताम्रान्तलोचनाः।
ता गृहीत्वा नरास्तत्र द्वारि तिष्ठन्ति वारिताः। प्रीत्यर्थं ब्राह्मणश्चैव क्षत्रियाश्च विनिर्ज्जिताः। १८९५
उपाजह्रुर्व्विशश्चैव शूद्राः शुश्रूषवस्तथा। प्रीत्या च बहुमानाच्चाप्युपागच्छन् युधिष्ठिरं।
सर्व्वे म्लेच्छाः सर्व्ववर्णा आदिमध्यान्तजास्तथा। नानादेशसमुत्थैश्च नानाजातिभिरेव च।
पर्य्यस्त इव लोकोऽयं युधिष्ठिरनिवेशने। उच्चावचानुपग्राहान् राजभिः प्रापितान् बहून्।
शत्रूणां पश्यतो दुःखात् मुमूर्षा मे व्यजायत। भृत्यास्तु ये पाण्डवानां तांस्ते वक्ष्यामि पार्थिव।
येषामामञ्च पक्वञ्च सम्बिधत्ते युधिष्ठिरः। अयुतं त्रीणि पद्मानि गजारोहाः ससादिनः। १९००
रथानामर्व्बुदञ्चापि पादाता बहवस्तथा। प्रमीयमाणमामञ्च पच्यमानन्तथैव च।
विसृज्यमानञ्चान्यत्र पुण्याहस्वन एव च। नाभुक्तवन्तनापीतं नालङ्कृतमसत्कृतं।
अपश्यं सर्व्ववर्णानां युधिष्ठिरनिवेशने। अष्टाशीतिसहस्राणि स्नातका गृहमेधिनः।
त्रिंशद्दासीक एकैको यान् बिभर्त्ति युधिष्ठिरः। सुप्रीताः परितुष्टाश्च तेह्याशंसन्त्यरिन्दमं।
दशान्यानि सहस्राणि यतीनामूर्द्ध्वरेतसां। भुञ्जते रुक्मपात्रीभिर्युधिष्ठिरनिवेशने। १९०५
अभुक्तं भुक्तवद्दापि सर्व्वमाकुञ्जवामनं। अभुञ्जाना याज्ञसेनी प्रत्यवैक्षद्दिशाम्पते।
द्वौ करौ न प्रयच्छेतां कुन्तीपुत्राय भारत। साम्बन्धिकेन पाञ्चालाः सख्येनान्धकवृष्णयः।
इतिश्रीमहाभारते सभापर्व्वणि द्यूतपर्व्वणि दुर्य्योधनसन्तापे एकपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥
॥ दुर्य्योधन उवाच ॥ आर्य्यास्तु ये वै राजानः सत्यसन्धा महाव्रताः। पर्य्याप्तविद्या वक्तारो वेदान्तावभृथप्लुताः।
धृतिमन्तो ह्रीनिषेवा धर्म्मात्मानो यशस्विनः। मूर्द्धाभिषिक्तास्ते चैनं राजानः पर्य्युपासते।
दक्षिणार्थं समानीता राजभिः कांस्यदोहनाः। आरण्या बहुसाहस्रा अपश्यंस्तत्र तत्र गाः। १९१०
आजह्रुस्तत्र सत्कृत्य स्वयमुद्यम्य भारत। अभिषेकार्थमव्यग्रा भाण्डमुच्चावचं नृपाः।